

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 28 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Manuel Jorge Sequeira Mesquita/Fazenda Pública

(Sprawa C-278/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Zwolnienie — Artykuł 13 część B lit. b) — Dzierżawa i najem nieruchomości — Pojęcie — Umowa przekazania uprawy gruntów rolnych obsadzonych winoroślą)

(2019/C 139/19)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Manuel Jorge Sequeira Mesquita

Druga strona postępowania: Fazenda Pública

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie z podatku od wartości dodanej przysługujące z tytułu dzierżawy i najmu nieruchomości, o którym mowa w tym przepisie, ma zastosowanie do umowy przekazania uprawy gruntów rolnych obsadzonych winoroślą spółce prowadzącej działalność w sektorze uprawy winorośli, zawartej na okres jednego roku podlegający automatycznemu przedłużeniu, w zamian za czynsz płatny na koniec każdego rocznego okresu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 259 z 23.7.2018.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2018 r. — Komisja Europejska/Węgry

(Sprawa C-771/18)

(2019/C 139/20)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 14 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003⁽¹⁾ oraz art. 13 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005⁽²⁾, poprzez nieuwzględnienie kosztów rzeczywiście ponoszonych przez operatorów systemu.
- stwierdzenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 37 ust. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE⁽³⁾ oraz art. 41 ust. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE⁽⁴⁾, poprzez brak ustanowienia odpowiedniej procedury gwarantującej prawo do odwołania od decyzji krajowego organu regulacyjnego zgodnie z ww. przepisami dyrektyw 2009/72/WE i 2009/73/WE.
- obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 714/2009 i art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 715/2009 ustanawiają zasadę zorientowania taryf za korzystanie z sieci na koszty.

Jednakże obowiązujące na Węgrzech ustawa o energii elektrycznej i ustawa o gazie ziemnym nie zezwalają na to, by przy ustalaniu taryf za korzystanie z sieci krajowy organ regulacyjny brał pod uwagę wszystkie faktycznie ponoszone przez operatorów sieci koszty, takie jak podatek specjalny od sieci energetycznych i koszty związane z prowizjami za operacje bankowe.

Komisja uważa, że żadne obiektywne względy nie uzasadniają uniemożliwienia krajowemu organowi regulacyjnemu uwzględnienia wspomnianych kosztów przy ustalaniu taryf za korzystanie z sieci.

Ponadto zgodnie z art. 37 ust. 17 dyrektywy 2009/72/WE i art. 41 ust. 17 dyrektywy 2009/73/WE państwa członkowskie powinny zapewnić ustanowienie na poziomie krajowym odpowiednich mechanizmów przewidujących, że strona, której dotyczy decyzja krajowego organu regulacyjnego, ma prawo do odwołania się do organu niezależnego od zaangażowanych stron oraz od jakiegokolwiek rządu.

W przekonaniu Komisji Węgry nie ustanowiły odpowiedniej procedury gwarantującej prawo do odwołania od decyzji krajowego organu regulacyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 55.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 94.
